

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

РАЗПОРЕЖДАНЕ

гр. София, 30 януари 2026 г.

С определение № 4545 от 09.10.2025 г. по гр. дело № 1848/2025 г. по описа на III-то гражданско отделение на ВКС е отправено предложение до Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд за постановяване на тълкувателно решение на основание чл. 292 ГПК по въпроса: *„Необходимо ли е наличието на бизнес програма с конкретна бизнес задача, поставена към новия управител на предприятието на работодателя, за да осъществи той правомощията си по чл. 328, ал.2 КТ?“*.

Предложението е обосновано с констатацията за противоречиво произнасяне по въпроса по реда на чл. 290 ГПК от страна на различните състави на Върховния касационен съд, като конкретно са посочени съответните съдебни актове.

Според мотивите към посоченото определение по чл. 292 ГПК **преобладаващата практика** застъпва становището, че наличието на бизнес програма с конкретни икономически показатели към новоназначения управител на предприятието представлява условие за законосъобразното упражняване на правомощията по чл. 328, ал. 2 КТ. Приема се, че установеното в негова полза право да уволни с предизвестие служителите от ръководството на предприятието в 9-месечен срок, считано от началото на изпълнението на договора за управление, следва от възложената на управителя икономическа отговорност. Същественото за всеки договор за управление е именно поставянето на бизнес задача с конкретни икономически показатели за производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции, които управляващият предприятието следва да постигне. За тази цел същият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и изпълни по време на действието на договора, като при това възнаграждението му е обвързано от постигането на конкретни финансови резултати. При сключването на нов по време договор за управление, независимо дали той е с ново лице или такова, което е имало предходен договор за управление, е без значение дали бизнес програмата е нова, сходна или дори идентична като съдържание. Не е налице пречка и да се ползва бизнес план на предходен управител, но той трябва да е изрично приет от новия управител. В противен случай новоназначеният управител не може да се позовава на този план в съдебния спор за законосъобразност на извършеното уволнение на основание чл. 328, ал. 2 КТ. Преследваната стопанска цел и конкретно поставените бизнес задачи могат да бъдат

заложили както в самия договор за управление, така и в други документи, стоящи извън него и съставени преди или след неговото сключване. Съществено е обаче, възлагането на управлението да преследва конкретно определени стопански цели, като се приема, че именно тази специфика на договора за управление е мотивирала законодателя да предостави възможност на управителя да сформира нов управленски екип. В заключение, поддръжниците на тази теза възприемат отсъствието на конкретно поставени бизнес задачи като липса на съществен елемент от договора за управление по чл. 141, ал. 7, респ. чл. 244, ал. 7 ТЗ и съответно като основание за незаконност на извършеното уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ.

В този смисъл са посочени постановените от ВКС по реда на чл. 290 ГПК: решение № 117 от 30.04.2015 г. по гр. д. № 5537/2014 г., IV-то г. о.; решение № 481 от 13.12.2011 г. по гр. д. № 168/2011 г., IV-то г. о.; решение № 249 от 04.07.2013 г. по гр. д. № 1358/2012 г., IV-то г. о.; решение № 261 от 30.10.2017 г. по гр. д. № 593/2017 г., IV-то г. о.; решение № 76 от 27.03.2012 г. по гр. д. № 937/2011 г., III-то г. о.; решение № 256 от 07.11.2019 г. по гр. д. № 944/2019 г., IV-то г. о.; решение № 92 от 28.04.2017 г. по гр. д. № 3478/2016 г., IV-то г. о.; решение № 351 от 31.10.2013 г. по гр. д. № 2188/2013 г., IV-то г. о.; решение № 230 от 08.06.2015 г. по гр. д. № 346/2015 г., IV-то г. о.; решение № 32 от 25.02.2014 г. по гр. д. № 4502/2013 г., III-то г. о.; решение № 78 от 12.06.2019 г. по гр. д. № 2493/2018 г., III-то г. о.; решение № 215 от 03.07.2014 г. по гр. д. № 7007/2013 г., IV-то г. о.; решение № 262 от 26.04.2024 г. по гр. д. № 966/2023 г., IV-то г. о.; решение № 237 от 10.01.2017 г. по гр. д. № 919/2016 г., III-то г. о.

В обратен смисъл е изтъкнато възприетото тълкуване в постановените по реда на чл. 290 ГПК решения на ВКС № 181 от 25.03.2025 г. по гр. д. № 4106/2023 г., IV-то г. о. и № 4 от 07.04.2022 г. по гр. д. № 2285/2021 г., IV-то г. о.

Съгласно даденото разрешение в тези съдебни актове, фактическият състав на основанието за уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ се състои от един-единствен елемент – да е сключен договор за управление на предприятието (има се предвид предприятие, което развива стопанска дейност независимо от собствеността на капитала - държавен, частен, смесен: арг. от пар. 1, т. 2 от ДР на КТ и чл. 1, ал. 1 КТ). Правото може да се упражни само по отношение на служителите от „ръководството на предприятието“ по смисъла на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ и в срок до 9 месеца от началото на изпълнение на договора за управление. Наличието на бизнес програма е от значение единствено за отношенията между страните по договора за управление. От разпоредбата на чл. 328, ал. 2, изр. 2 КТ не произтича изискване започнатото изпълнение по сключения нов договор за управление да се свързва винаги с изпълнението на конкретна бизнес програма или бизнес план и подобно условие не следва да се извежда по тълкувателен път.

Констатираното наличие на нееднозначна практика на съставите на Гражданска колегия на Върховния касационен съд по повдигнатия в определение № 4545 от 09.10.2025 г. по гр. д. № 1848/2025 г. по описа на III-то г. о. на ВКС въпрос относно

приложението на чл. 328, ал. 2 КТ обуславя необходимостта от упражняване на тълкувателните правомощия на Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС.

Предвид изложеното и на основание чл. 128, ал. 1 ЗСВ вр. чл. 3 и чл. 6 от Правилата за приемане на тълкувателни решения от ОСГК, ОСТК и ОСГТК на Върховния касационен съд (приети с решение на Пленум на ВКС от 15.11.2016 г.)

РАЗПОРЕЖДАМ:

I. Да се образува тълкувателно дело № 2/2026 г. по описа на ВКС - Гражданска колегия, за приемане на тълкувателно решение по въпроса:

„Необходимо ли е наличието на бизнес програма с конкретна бизнес задача, поставена към новия управител на предприятието на работодателя, за да осъществи той правомощията си по чл. 328, ал.2 КТ?“.

II. Определям комисия от състава на съдиите в Гражданска колегия за изготвяне на проект за тълкувателно решение в състав: докладчик - съдия **Яна Вълдобрева** и членове на комисията: съдия **Светлана Калинова**; съдия **Борис Р. Илиев**.

III. Делото да се докладва на посочената комисия за произнасяне по чл. 7.1 от Правилата за приемане на тълкувателни решения от ОСГК, ОСТК и ОСГТК на Върховния касационен съд (приети с решение на Пленум на ВКС от 15.11.2016 г.).

IV. Настоящото разпореждане да се публикува на вътрешния и външния сайт на ВКС - секция „Тълкувателни дела“, заедно с определение № 4545 от 09.10.2025 г. по гр. д. № 1848/2025 г. по описа на III-то г. о. на ВКС.

**ГАЛИНА ЗАХАРОВА -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД**